

Posudek diplomové práce

Diplomantka: Barbora Plesníková
Název práce: Bohuslav Ečer – významná osobnost českého i mezinárodního práva a jeho úloha v rámci Norimberského soudního tribunálu
Oponent: Doc. JUDr. Antonín Lojek, Ph.D.

Autorka se ve své práci zabývá osudem prof. Judr. Bohuslava Ečera, vynikajícího právníka mezinárodního práva trestního, bojovníka za spravedlnost a potrestání válečných zločinců, a to právě s poukazem na jeho vliv na průběh Norimberského procesu a vývoj mezinárodního práva.

Věnuje se zprvu jeho dětství a mládí, odehrávající se před první světovou válkou a následně navazuje kapitola pojednávající o osudech prof. Ečera v době předmnichovské, kdy jako jeden z prvních poznal, jak velké nebezpečí v podobě nacismu na svět čeká. Následovala jeho emigrace do zahraničí, strastiplná cesta různými zeměmi a tato kapitola je věnována také spojením s československým odbojem. Na pobyt v emigraci, ovšem již ve Velké Británii, autorka zaměřila svoji pozornost v samostatné kapitole.

Těžiště pozornosti diplomantky leží v kapitolách pět a šest, kdy se diplomantka soustředila na činnost tohoto československého generála a profesora mezinárodního trestního práva Bohuslava Ečera, kdy se už za druhé světové války stal členem nově zřízené komise Spojených národů pro vyšetřování válečných zločinů, dále předsedou československé delegace u Mezinárodního vojenského tribunálu pro potrestání válečných zločinců v Norimberku, soudcem Mezinárodního soudního dvora v Haagu. Právě po válce se svět musel vypořádat s nacistickými představiteli, kteří se na válečných zločinech podíleli. Bohuslav Ečer vymyslel termín zločiny proti lidskosti a zasadil se o to, aby před soudem vůbec poprvé stanuli i strůjci válečného konfliktu.

Na závěr práce popisuje autorka život Bohuslava Ečera po skončení Norimberského procesu s hlavními válečnými zločinci. Stručně přibližuje Ečerovu práci u dalších procesů v Norimberku. Dále kapitola obsahuje jeho další profesní a pedagogickou činnost. Zde je popsáno Ečerovo

působení u Mezinárodního soudního dvora v Haagu či na PF MU v Brně, kde vedl Ústav pro mezinárodní právo trestní a také zde publikoval. Na této fakultě působil do roku 1950, kdy byla zrušena. Diplomantka v této části věnuje velkou pozornost nelehkému závěru života tohoto významného právníka, kterému republika propůjčila statut vyslance a zplnomocněného ministra v komisi Spojených národů pro vyšetřování válečných zločinů a hodnost generála justiční služby, a který se významně zasloužil o to, že poprvé v dějinách lidstva byli představitelé zločineckého státu postaveni před mezinárodní soud za to, že připravili a rozpoutali válečnou katastrofu. Zde autorka opět potvrdila svůj velký zájem o danou tematiku.

Autorka v závěru práce shrnuje výsledky svého bádání a uvádí své poznatky a úvahy.

K formální stránce diplomové práce nemám žádné připomínky.

Předloženou práci doporučuji k obhajobě, neboť se autorce podařilo vhodně postihnout život a dílo prof. JUDr. Bohuslava Ečera a vyvodit svoje závěry a shrnutí a navrhuji klasifikovat známkou výborně.

Námět pro obhajobu:

Mnichovská dohoda

Plzeň, 25. 4. 2021

Doc. JUDr. Antonín Lojek, Ph.D